

U G T

BUTLLETI INTERIOR
DEL
SECRETARIAT DE CATALUNYA

nº reg. 46015
REDOC
FONS
VILADOT

Adherida
a la Confederacio Internacional
d'Organitzacions Sindicals Lliures
(C. I. O. S. L.)

Nº 11
Febrer
del
1960

Sota el signe de l'estabilitzacio

La resistència obrera contra el Pla de Misèria s'accentua Solidaritat contra els acomiadaments

La ciutadania catalana en accio - El boicot a "La Vanguardia"

BARCELONA, GENER

Segons les dades oficials hi havia 20,000 parats oficials a Barcelona quan acabava l'any. Segons les mateixes dades, hi havia uns 40,000 treballadors igualment parats, però sense dret a subsidi de cap classe, per la simple raó que les empreses els consideraven «contractuals». Segons les nostres dades hi ha actualment prop de 100,000 treballadors parats a Catalunya, sense comptar l'enorme reducció de les hores de treball.

(Aquesta mentida de les xifres oficials no la denunciem nosaltres sols. El Sr. Azcoitia, gerent de la Pirelli i Conseller del Banc-Hispa Americà l'ha revelada obertament davant del Ministre de Treball, al Foment.)

Les previsions pels mesos de gener i febrer són dolentes. Es parla de 200,000 parats a Catalunya pel Març 1960.

Entretant, els pressuposts dels ministeris improductius augmenten de més de 12 %. Però l'estat és incapaç de preveure un pla de grans treballs —tan necessaris a l'economia del nostre país— per donar feina als que no en tenen.

Tot això és intolerable. I el poble, fa tot el que pot per no tolerar-ho. La dictadura, fement la resistència dels treballadors, accentua la repressió, exigent l'augment de les condemes en comptes d'alliberar els empresonats, i atrevint-se a expulsar el diputat treballista i dirigent del Sindicat d'Indústries Químiques Bob Edwards, que havia vingut a Madrid per a reconfortar els detinguts.

Però de res no valdrà. La lluita obrera continuarà. I la gran massa de la població avui, que també pateix de les restriccions del Pla de Misèria i d'Atur, estarà com sempre al costat dels treballadors. Heus aci alguns dels sectors on es manté aquest combat obscur i difícil dels assalariats en defensa d'un nivell de vida que els jerarques del règim volen reduir a la mínima expressió.

CONFLICTE AL RAM DE L'AIGUA. — Els treballadors del Ram de l'Aigua refusen enèrgicament la nova clausula de «productivitat» que vol dir treballar més i guanyar menys. El jornal base de deu pessetes diàries arribava a

les 24 pessetes, gràcies al treball suplementari, cada treballador controlant una barca i mitja. Els «jefazos» del règim han decidit que ara cada obrer hauria de fer vuit paquets diaris i portar dues màquines, per tenir dret —en certes condicions— a les 24 pessetes diàries que ja guanyava.

Naturalment els treballadors protesten. Alguns enllaços dimiteixen. Tots estem al costat d'uns obrers que han demostrat sovint ésser ben capaços de defensar els propis interessos i els de tota la classe obrera. El Ram de l'Aigua farà honor a les seves tradicions.

DETENCIONS A L'ENASA. — A la Pegaso el pla s'ha traduït per l'atur brutal de tots els que portaven menys d'un any a l'empresa; un assaig de reacció obrera ha motivat l'intervenció de la policia. Hi hagué unes quantes detencions. En coneixem els responsables i els tenim ben presents: que prenguin nota del que diem.

A LA CATALANA DEL GAS. — Els fogoners d la fàbrica que hi ha a la Barceloneta exigiren el compliment de la clausula de la convenció que preveu el pagament de sabates pel treball. L'empresa s'hi refusa, encoratjada

pel senyor Margarit, president del Consell d'Administració que devia voler compensar a les espalles dels obrers la baixa de les accions de l'empresa. Els obrers protestaren i, tots units, aconseguiren una important victòria. Les primes per les sabates seran pagades a temps: la menaça de vaga continua éssent l'arma essencial dels treballadors, que han de saber emprar-la quan convé.

LA GRAN ACCIO DE BOICOT A LA VANGUARDIA TE EL RECOLZAMENT DE TOTS ELS TREBALLADORS. — Finalment, tots els treballadors es sumen de cor a l'acció contra aquest diari dirigit per la persona més fastigosa de les moltes que surten sovint a la primera plana del periòdic (evidentment, després de D. Paco i de Da Carmen). Qui de nosaltres, treballadors, no s'ha sentit insultat per Galinsoga? A qui no ha ofés aquest home, protegit per l'impunitat, afrontant sempre els democrates, els treballadors, els catalans? **CAL REACCIONAR!** Aquesta vegada l'escàndol ha estat massa fort i tot Catalunya ha decidit boicotejar aquest periòdic dirigit per aquest amic personal de Franco, franquista cent per cent i aprofitador del règim. Els treballadors, com sempre, estarem al primer lloc d'aquest combat: **CAP OBRER DECENT NO HA DE COMPRAR LA VANGUARDIA RECOMANEU ALS VOSTRES AMICS, A LES VOSTRES FAMILIES QUE ES DONIN DE BAIXA, QUE NO LA COMPRIN, MENTRE EN GALINSOGA SIGUI DIRECTOR!!!** Tots els diaris d'Espanya estan igualment al servei del règim; precisament per això cal escollir, per aquesta acció que ha d'ésser unànime i continuada, el que té com a director l'home que no dubta a insultar als que no estan d'acord amb ell i no poden contestar-li. Per **DIGNITAT D'OBRRERS, DE CATALANS I DE DEMOCRATES! «BOICOT» A LA VANGUARDIA! NO COMPREU RES A LES CASES QUE S'HI ANUNCIEN! A FORA EN GALINSOGA!**

En els moments que escrivim aquestes ratlles més de 16,000 abonats s'han donat de baixa i els quioscos de la Rambla refusen els paquets de que fou el periòdic més important de Catalunya.

Darrera hora

GALINSOGA HA DIMITIT !

Finalment el coterrani del "Caudillo", el periodista falangista Galinsoga, director de «La Vanguardia», ha dimitit

Tota la premsa estrangera ho ha publicat i no pas perquè Galinsoga fos un home eminent, sino perquè el poble de Catalunya ha demostrat que unit i lluitant per la seva dignitat encara és més fort, molt més fort que el dictador i els seus sicaris.

CATALANS : CONTRA TOTS ELS GALINSOGA, CATALUNYA !

Dignitat contra xuleria

El Sr. Galinsoga és un enticatalà furiós, fins el punt que durant la guerra civil va arribar a escriure **que calia destruir Catalunya**. Durant tot aquest temps que l'hem hagut de suportar com a director d'un diari de tanta importància com «La Vanguardia» les expressions injurioses i les xuleries han estat la seva norma. Finalment, fa poc —el dia 21 de juny d'aquest any— s'ha permès pronunciar en plena parròquia de St. Ildefons de Barcelona (Travessera de Gràcia 55), després d'altres xpressions insultants, aquesta frase altament ofensiva: «**Todos los catalanes son una mierda!**»

Ha arribat l'hora de demostrar al Sr. Galinsoga i a la gent com ell que a **Catalunya encara hi ha dignitat**. Per tant, considerant que és una vergonya que un diari de la importància de «La Vanguardia», editat a Barcelona, tingui de director un home d'aquesta mena, ens dirigim públicament al Comte de Godó, propietari del diari, amb el prec de que el Sr. Galinsoga sigui substituït per una persona de més dignitat i més respectuosa envers Catalunya.

Mentres aquesta substitució no es produeixi **cal que les persones que estan subscrites a «La Vanguardia» se'n donguin de baixa i que els qui el compren en els quioscos deixin de comprar-lo.**

Ja són moltes les persones que s'han donat de baixa o que han deixat de comprar aquest diari. Però cal que això s'intensifiqui a fi que ens sigui donada la satisfacció a que tenim dret.

CATALANS:

HEM DE DEMOSTRAR QUE NO SE'NS POT INSULTAR IMPUNEMENT

Com a cada porc...

Per Franco i els seus acòlits té molt poca importància que el poble de Catalunya estigui indignat davant de l'insult grogler i tabernari del director de «La Vanguardia», Lluís de Galinsoga. Aquesta trista carronya del Ferrol, moguda per la ràbia als catalans, aprofita totes les ocasions per tal de posar-la en evidència.

Des de les pàgines de la insulsa «Vanguardia», impunement, va llençant la seva literatura eixorca i pestilent, talment com si volgués que tothom s'adoni de la seva misèria moral i intel·lectual.

Adoptar l'actitud de no llegir-lo, i per tant menysprear-lo, havia estat fins ara la norma de tots els catalans, però, ell s'ha adonat que els seus insults retonbaven damunt del seu rostre, i és per això que abandonant el periòdic ha volgut anar a ofendre el poble en un lloc de recolliment. El seu renec ha trencat el silenci i els fidels, en girar l'esguard per descobrir el sacrileg s'han trobat amb l'expressió babosa i bestial del representant de la premsa imposada del franquisme.

Es clar el poble ha pensat que tot plegat depassa la mesura i sense donar-hi més importància de la que tenen les accions d'aquesta mena de delinqüents ha afegit a l'acció de no llegir «La Vanguardia» el fet de no comprar-la.

Arreu de Catalunya «La Vanguardia» ha estat refusada i sovint davant dels kioscos ha estat feta a trossos. La grogleria d'en Galinsoga és massa grossa per a que pugui passar per sota les portes. La gent es dona de baixa com a subscriptors i ben aviat en Galinsoga haurà de passar tot el dia, i tots els dies, anant a ofendre particularment i repetint la seva blasfèmia. Com a cada porc li arribarà el seu Sant Martí.

Obsequis a Galinsoga

Segons ens comuniquen persones relacionades amb la redacció de «La Vanguardia» Galinsoga ha rebut amb motiu de les festes un nombre important de paquets que contien la matèria a la qual comparà els catalans. Un humorista li ha fet arribar amb una dedicatòria molt expressiva una sèrie de butifarres preparades molt especialment i que anomena «salxitxes Galinsoga».

L'edifici de «La Vanguardia» apadregat

La setmana passada l'edifici de «La Vanguardia» fou objecte d'una pedregada monumental. Els danys causats per trencadissa de vidres són importants. La policia cerca els autors d'aquesta pedregada.

Quan un gerent d

Resum del discurs pronunciat pel senyor Azcoitia, gerent de la companyia Pirelli i conseller del Banc Hispano-Americà, en nom de la «Junta de Patrons de Barcelona» i en presència del Ministre del Treball de Franco.

El senyor Azcoitia dividí la seva conferència en quatre parts:

1. Situació actual de l'industria a Barcelona
2. Estabilització
3. Economia
4. Treball i necessitat de modernitzar la industria.

1. *Situació de la industria a Barcelona.*—Digué que, com a conseqüència del pla d'estabilització en curs, l'atur obrer ha augmentat considerablement, molt més del que oficialment es diu. Aquest problema —segons el seu criteri— els organismes estatals competents haurien tingut que preveure'l i trobar-hi una solució adequada.

Les causes del desordre econòmic present les atribuí a diverses circumstàncies, entre les quals retregué la manca de matèries primes, motivada algunes vegades per una demanda superior a la que era possible importar i també a la «no buena administración en la forma de conseguirla». Ennumerà els tràmits llarguissims necessaris per a concórrer a les esmentades importacions i senyalà que l'excessiva paperassa dona lloc a que tramitacions perfectament realitzables a Barcelona, en dos o tres dies, es consumeixin a Madrid durant un any. Encarantse al ministre plantejà les preguntes següents: No hi ha a Barcelona Delegacions d'Hisenda i de Duanes? Es que no existeix a Barcelona una sucursal del Banc d'Espanya on poden fer-se els ingressos del 25 per % corresponents a la importació demanada? ¿No pot admetres que les grans firmes gestionin directament les importacions que els hi interressin?

2. *Estabilització.*—Referent a l'estabilització remarcà que l'afluència de capitals estrangers fins ara havia estat inexistent. A tal efecte, comentà que estant suara reunit a Londres amb el director del Banc d'Anglaterra i altres economistes anglesos i americans, tan bon punt

Els bombers de Barcelona mobilitzats

Davant la quantita enorme de «vanguardies» que omplien diversos carrers de Barcelona moments després dels incidents provocats per la intervenció de la policia davant l'església del carrer de Pompeia i que provocà la detenció de diversos joves (coneixem els noms de Serra, Riera Gubern, Alguero) les «autoridades» varen fer intervenir els bombers que procediren a la recollida dels papers. Vet aci una forma original de netejar els carrers de la bruticia de Galinsoga.

Albert Cam

Ens dol a l'anima parlar d'Albert nosaltres. Es l'instant, ja ho sabem, de l'elud d'intensitat. Fa no res i ja manca a nostre exili. Camus és la raó ideal de totes guerres la gent es bat, però, no per les raures fugiat, en tot combatent per la libert noble i de digne. Hi ha també quelcom era l'únic que ho podia dir, que ho sab

Hem dit que Camus està entre nos malgrat la mort física, que Camus és am

ATENCIÓ A LES CONSIGNES DE...

e la Pirelli parla...

parlaren de les possibilitats del Pla d'Estabilització espanyol ho feren rient-se'n i preguntant-me com volíem que realitzessin aportacions de capital estranger quan encara no feia quatre dies que el govern espanyol havia confiscat diverses indústries estrangeres.

S'estengué sobre altres detalls per finalment dir «Senyor ministre, vol saber com Barcelona considera el nou pla? Barcelona vol lluitar pel bé comú, però, necessitem que se'ns tingui informats, és a dir, saber si podem pujar l'esgraó present i els que segueixen, o bé si podem tirar enrera sense perill de trencar-nos el cap. En realitat a Barcelona no som ni optimistes, ni pesimistes; som realistes.

3. *Economia.*—Manifestà els seus dubtes sobre la competència de les persones encarregades de dur endavant l'ordenació econòmica i fent un anàlisi de l'economia del país dels últims vint anys va concloure que totes les economies de tipus feixista havien estat un gran fracàs, citant Espanya entre Alemanya i Italia, com a país que havia intentat aquesta política.

4. *Treball.*—Refutà comentaris semi-oficials de que la manca de producció era deguda al baix nivell tècnic dels treballadors espanyols afirmant que aquests eren almenys tan bons com els treballadors anglesos o els americans. Ço que manca és que les indústries es modernitzin i per això fer que l'Estat no hi posi dificultats a causa de raons que si poden ésser particulars, no corresponen al sentir i a les necessitats del país.

I quan els Arquebisbes espanyols fan una declaració col·lectiva

Els arquebisbes espanyols, que no debades preveuen dies tumultuosos i difícils, han fet una declaració col·lectiva reconeguent que el nombre de parats augmenta cada dia i recomanant a tots els aprofitadors del règim d'abstenir-se de fer ostentació de riquesa.

Descobreixen, fins i tot, que el dret al treball és un principi fonamental de la doctrina social de l'Església.

us ha mort

Camus, ara. Ara que ja no està entreugi pòstum. Es l'hora del dolor en plenitud la Humanitat. Camus era la raó dels refugiats polítics del món. En les mans que ho fa un refugiats. I és que en tot i la justícia social hi ha quelcom de cara de més gran i inexplicable. Camus és dir, que ho havia dit. Altres. Ara hem de dir perquè és cert, b nosaltres.

Contra el pla de misèria i d'atur !

Pel dret al treball i a un salari mínim vital !

Contra els acomiadaments !

Pel pa dels nostres fills !

Contra la corrupció i l'arbitrarietat !

la U. G. T. (C. I. O. S. L.) diu :

Dret de lliure associació i sindicació !

Madrid catau del feixisme internacional

Tota la premsa internacional ha publicat l'arribada a Espanya de l'ex-dictador argentí i amic de Franco, Joan Peron. Les agències que han comunicat aquesta nova senyalen que Peron ha arribat a Sevilla a bord d'un avió particular. Naturalment els diners robats al poble argentí han de servir per quelcom, encara que només sigui que per anar a visitar al seu «compadre» de Madrid.

L'arribada de Joan Peron i la mort a Madrid del sinistre criminal de guerra Ante Pavelich posa de relleu el veritable rol del franquisme Tothom sap que d'altres importants enemics de la democràcia, que dissimulen llur autèntica personalitat sota noms suposats, gaudeixen de la protecció de les autoritats franquistes. Com hem publicat en el darrer número del nostre suplement UGT-Notícies, tots aquests personatges campen per Madrid sota la protecció de Carrero Blanco.

Un exemple del que diem són els comentaris que la premsa dirigida del franquisme ha fet sobre la mort del botxi croata. Cap periòdic ha publicat que Pavelich havia fet assassinar més de cinc centes mil persones pel sol «delicte» d'ésser serbis o jueus. Cap periòdic de la

molt piadosa premsa franquista ha dit que cada nit juntament amb els seus ministres, per a donar exemple deien, degollava un número determinat de persones.

I és sota la protecció i amb l'ajuda de la «Direcció General de Seguridad» que tots aquests sanguinaris individus continuen a Madrid llur sinistre treball contra la llibertat i la democràcia. Madrid és avui el catau del feixisme internacional.

EDITORIAL

Vé de la pàgina 4

quada. Retrobar les llibertats i una vida democràtica que permeti la pacífica realització de les finalitats de justícia social que propugnem no poden ésser l'esforç d'una organització ni d'un partit sino del conjunt de tots aquells que combaten contra l'arbitrarietat i la injustícia.

Es per això que, malgrat les dificultats, la Unió General de Treballadors de Catalunya conscient de la missió que li escau continuarà sense defalliment pel camí iniciat. Camí d'unió i entesa amb les altres forces polítiques i sindicals democràtiques que el moviment obrer internacional aprova i que la resolució de la C.I. O.S.L. recomana. Camí que a l'interior té ja un nom i que a l'Exili s'anomena Comitè de Coordinació de les Forces Democràtiques de Catalunya. Camí que ha de conduir-nos a la victòria i al triomf de la Llibertat i la Democràcia.

La Confederació Internacional d'Organitzacions Sindicals Lliures no respon a més consignes i no defensa altres interessos que els de la classe treballadora. La llegendària solidaritat internacional dels treballadors té en ella el més vigorós defensor. Per això al saludar amb emoció les decisions adoptades en el VI Congrés diem que el seu suport ens és preciós i ens encoratja per continuar en el nostre combat.

Diplomàcia franquista

A conseqüència del mastegot rebut a l'Havana, el senyor Juan Pablo de Lojendio, Marquès de Vellisca, Ambaixador de Franco a Cuba, ha fet un aterrisatge forçat a Madrid.

Tota la premsa del món ha comentat aquesta travessia de l'Atlàntic que deixa petita, per la rapidesa efectuada, la que realitzà el "Plus Ultra". Malgrat, però, tot aquest enrenou el marquès-falangista s'ha convertit en un sense feina.

Com a nota biogràfica d'aquest enemic de la democràcia copiem la presentació que fa la revista "Bohemia" de l'ex-ambaixador, diu: « Hemos vistos las dos botas alentadoras del incidente ; la bota militar de la miserable liranía que representa y la bota de vino compañera inseparable del representante de Franco ».

... LES FORCES DEMOCRATiques

L'acció internacional ...

El VI Congrés Mundial de la Confederació Internacional d'Organitzacions Sindicals Lliures ha adoptat la següent important resolució contra el franquisme

El VI Congrés Mundial de la Confederació Internacional d'Organitzacions Sindicals Lliures (reunit a Brussel·les del 3 al 11 de Desembre del 1959).

OBSERVA amb gran contrarietat que en el moment més difícil i trobant-se abocat a una inevitable bancarrota econòmica, el règim de Franco rebé l'ajuda política i financera de potències democràtiques i organitzacions internacionals;

AFIRMA que aquest règim que fou condemnat per les Nacions Unides ara fa 14 anys, no ha perdut en aquest interval de temps, cap de les seves característiques opressives; que ha continuat negant totes les llibertats polítiques i individuals per a privar als treballadors de tots llurs drets sindicals i reprimir cruelment totes les temptatives d'aquests per tal de millorar mitjançant una acció vaguística llur miserable condició;

FIXA especialment la seva atenció en que molts milers de persones han estat empresonades durant llargs anys, per la sola raó de defensar els drets dels treballadors i els drets humans, i que els judicis continuen encara sense interrupció contra persones de tota classe d'idees polítiques;

RETREU amb aflicció els casos de tres persones: Eduard Villegas, condemnat el 1946; Emili Salgado, condemnat el 1947; i Antoni Amat, empresonat el 1959; tots els quals segueixen encara a la presó;

UNA RESOLUCIO

de la Federació Sindical danesa

La Federació Sindical danesa ha posat en coneixement del govern de Dinamarca la resolució adoptada pel Sisè Congrés Mundial de la C.I.O.S.L. condemnant el règim franquista. La mateixa Federació ha informat al govern danès que aprova l'oposició de les autoritats de Dinamarca a l'admissió de l'Espanya de Franco a l'O.T.A.N.

Un telegrama del Secretariat de Catalunya de la U.G.T.

Secretariat General C.I.O.S.L. Brusel·les
Us trametem fraternals salutacions adherents UNIO GENERAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA impossibilitats per tirania franquista assistir Congrés Stop Sense defalliment continuarem combat fins victòria sindicalisme lliure i triomf drets humans.
Secretariat de Catalunya.

PROTESTA ENERGICAMENT contra l'admissió d'Espanya en l'Organització Europea de Cooperació Econòmica (O.E.C.E.).

EDITORIAL

EL CAMI DE LA VICTORIA

El VI Congrés Mundial de la Confederació Internacional d'Organitzacions Sindicals Lliures suava celebrat a Brussel·les ha adoptat, entre altres, l'important resolució que publiquem en aquesta mateixa pàgina i que fa referència a la dictadura franquista que endogala el nostre poble; Resolució que senyala de manera clara l'opinió del moviment obrer democràtic del món lliure davant el règim franquista i reafirma la seva determinació de fer tot el que estigui al seu abast per ajudar-nos a reconquerir les llibertats polítiques i sindicals que la criminal dictadura de Franco ens priva.

En un dels seus apartats aquesta resolució indica la necessitat que tenen totes les forces democràtiques del país d'unir-se a fi, diu, de reforçar el front de la llibertat i la democràcia. En fer esment d'aquesta indicació tan concretament formulada per l'organització internacional dels treballadors lliures, que tantes proves de solidaritat envers nosaltres porta donades, no podem per menys que senyalar la nostra compenetració amb aquesta necessitat a la vegada que expressar una íntima satisfacció. I diem íntima satisfacció perquè demostra que l'acció que el Secretariat de Catalunya de la Unió General de Treballadors ve efectuant, per a fer efectiva i real aquesta unió, és abastament compresa i s'identifica amb l'opinió obrera de tot el món.

Car com ho venim dient repetidament la primera de les tasques que tenim plantejades és la d'acabar amb la dictadura i amb aquesta supervivència de la guerra civil que significa i representa el franquisme, cosa sense la qual, tots els problemes són falsejats i no poden trobar la solució ade-

(Segueix pàgina 3)

DECLARA que com resultat del procés de reorganització econòmica patrocinat per organitzacions intergovernamentals, els treballadors d'Espanya es veuen obligats a realitzar grans sacrificis, especialment a causa d'un notable increment de l'atur, però que aquests sacrificis serien tolerables si almenys servissin per reforçar les forces democràtiques.

DEPLORA que hi hagi caps de governs democràtics que es proposin visitar a Franco, acció que cal interpretar-la com un reconeixement de la legitimitat del seu règim i com un signe d'amistat política;

REAFIRMA la seva determinació de fer tot ço que estigui al seu abast per tal de restablir les llibertats polítiques i sindicals a Espanya i que siguin alliberats tots els presos polítics i sindicals;

DEMANA a tots els grups democràtics no comunistes d'Espanya qu accelerin llur decisió de reforçar les forces de la llibertat i de la democràcia en el seu país; i

ASSEGURA a aquestes forces que compten amb tot el suport i simpatia del sindicalisme lliure del món.

Contra l'arbitrarietat franquista

Amb motiu del nou procés contra Julio Ceron (que com és conegut ha estat condemnat a vuit anys de presó) y altres co-inculpats, el Secretari General de la C. I.O.S.L., company J.H. Oldenbroek, adreçà el «caudillo» el telegrama que transcrivim.

«Generalissim Franco, Palau del Pardo Madrid.

En nom del moviment sindical lliure internacional, protesto contra noves persecucions que Julio Ceron i altres dels seus co-acusats són víctimes. Protesto també contra detenció durant catorze dies de vint-i-un joves bascs a la direcció de policia on són sotmesos a tractaments inhumans i alguns torturats. Declarem que la llei que preveu un període de detenció inferior a setanta dos hores ha estat violada. Demanem una enquesta immediata, el càstig dels responsables i la llibertat o jutjament ràpid d'aquests presoners».

Es per voler assistir a aquest procés que el diputat laborista anglès Robert Edwards fou expulsat de Madrid. La «justícia» de l'arbitrarietat franquista tem els observadors.

J. Buiría, 8, rue Rigaud, Perpignan (Pyr.-Or.)

... contra el franquisme